

تنیسورها، عاصی و خسته &#۴۷; شکنجه گاهی به نام ملیورن

فینالیست های تنیس اوپن استرالیا هم مشخص شدند و حالا همه منتظر هستند تا قهرمانان دو بخش زنان و مردان را بشناسند. مدودف-جوکوویچ در فینال مردان و برادوی-اوزاکا در فینال زنان. قهرمانان قرار است صاحب جایزه هنگفتی شوند.

به گزارش سایت خبری پرسون، تورنمنت های تاریخ این رقابت ها قلمداد کرده است.

واقعیت آن است در تاریخ برگزاری رقابت های تنیس هیچ تورنمنتی به اندازه اوپن استرالیا مورد انتقاد نبوده است و دلیل آن چیزی نیست جز قرنطینه اجباری پیش از آغاز رقابت ها.

ابتدا فشارهایی در رابطه با برگزار نشدن این رقابت ها به دلیل شرایط کرونایی وجود داشت. مسئولان برگزاری اوپن استرالیا و البته دولت این کشور که نمی توانستند از درآمدهای حاصل از آن چشم پوشی کنند به هر نحو ممکن آن را برگزار کردند. البته شروطی برای رقابت ها وجود داشت. تنیسورها باید دو هفته پیش از آغاز رقابت ها وارد استرالیا می شدند و دو هفته تمام همانند یک زندانی در یک هتل سپری می کردند.

انتقادات تنیسورها به این شرایط به شدت آغاز شد. نشریه تایمز این دوره از رقابت ها را جهنمی بزرگ و کسل کننده برای تنیسورها معرفی کرده است و در بخش دیگری آن را «شکنجه گاه» می نامد.

تنیسورها به قدری در هتل محل قرنطینه خود کلافه شده بودند که درخواست هایی عجیب برای فرار از تنهایی داشتند، همانند درخواست برای دریافت یک حیوان خانگی نظیر گربه و یا سگ!

کار به اینجا ختم نشد. حتی برخی از تنیسورها قصد فرار از جهنم ملیورن را داشتند اما در نهایت راضی به این شدند که در رقابت ها بمانند.

جوکوویچ که یکی از فینالیست هاست گفته که هرگز نمی خواهد در صورت ادامه این شرایط در هیچ تورنمنت دیگری شرکت کند چرا که شرایط واقعا غیرقابل تحمل است. البته رافائل نادال تنیسور مشهور اسپانیایی «با حوصله ترین» ورزشکار این تورنمنت است چرا که اعتقاد دارد در شرایط همه گیری تمامی تورنمنت ها باید با همین شرایط برگزار شود و او شکایتی ندارد.

از سویی دیگر پایین آمدن روحیه تنیسورهای شرکت کننده در این تورنمنت که در نتیجه قرنطینه آنها بود تاثیر زیادی روی کیفیت مسابقات داشت. به گفته بسیاری از کارشناسان تنیس اوپن استرالیا از لحاظ سطح کیفی افت فاحشی نسبت به گذشته است. انگار که تنیسورها حتی با وجود رقابت ها به شدت بی حوصله، کسل و عصبی بودند. شاید اشک های سرنا ویلیامز به دنبال شکست مقابل اوزاکا یکی از تاثیرات همان دو هفته تنهایی در هتل باشد.

تماشاگران هم فقط در چند مسابقه ابتدایی بودند. ۳۰ هزار تماشاگر به ازای هر مسابقه. پروتکل های بهداشتی در میان برخی از آنها به هیچ عنوان رعایت نشد تا در ادامه کلیه دیدارها بدون حضور تماشاگران برگزار شود.

در ادامه گزارش نشریه تایمز آمده: این دوره یکی از بدترین و تلخ ترین تورنمنت های تاریخ تنیس بود. الان همه منتظر هستند تا فینال هم برگزار شود و همه از اینجا فرار کنند. جهنم ملیورن پارک را کسی فراموش نخواهد کرد.

ترجمه و تنظیم: هیلدا حسینی

منبع: تایمز